

Ve Sustum

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 10 Ekim 2015

Külfetini hor gördüğü beşerin
Aşk yoz bilene inat gönül neferim;
Süzgün yetilerim, isyan bildiğim tüm imgelerim
Hadi tut elimden dercesine bırakmayacağına kani olduğum
Kim bilir, belki de sondur bu seferim.

Hayata inat dönendim durdum pervane misali
Gönle inat direndim aşkın hükümlerinde
Ve sustum ötelirken beşerin isyanını yok bildiğim.

Güne eriştim şükürler olsun
Aşka da dokundum milat eylediğim.
Gönül alabildiğine yorgun
Sözün israfı ise yüreğin sığınağı
Kelamın özü dostum, sen meylet dilediğine.

Aşk hüküm sevgi zulüm,
Kim demişse uzak dursun benden
Hele ki gıybete riayet edeli
Toz konduramaz içimdeki saklı öze:
Yol yordam bilmekse işin aslı
Severim ben sadece başım göğe dayalı.

Yarın ölecekmişçesine
Bir ömür gülmeyecekmişçesine
Zor değil inan ki
Yeter ki aşkı sırdaş belle.
Ne bir hikâye ne de riya
Ne hüküm ne cürüm
Sen bak aynaya da gör içindeki karayı
Yetmedi isyan et de
Al boyunun ölçüsünü.

Günlerden tahakküm
Yıllardan zulüm

Bir kere bař koymuřum bu yola madem
İşin aslı yüreğin dirayeti.
Noktayı koymadan
Kim kimdir sormadan
Nefrete raębet etmeden
Yařarım elden geldięince
Bilirim ki günün birinde
Erecek bu yürek hidayete.

Rakımı yüksek üç günlük dünyanın
Cefası da saklı her dem riyanın
Bırak da sefayı sürsün elden geldiğince
Ya da yana yakıla ağlasın
Öfkenin gölgesinde.

Aşk bir harman bazen bir gözyařı
Merhamet değil mi řu benlięin ilacı
Günün yüzü suyu hürmetine
Gafil avlanmaksa ne gam
Bil ki yarınlarda saklı haiz olduğum şan.